249.

Amplissime ac doctissime Dne Salmasi

Pr. Caleslani

tuo, qui [illegible] sanus, et salvus ad te
[illegible]sione
redit, non tam dies ego, quam ille mihi
me salutis. Si tuas oredas, docte Salmasi,
nondum te satis meo nomine salvis ingratitudinis.
Tantum ne Scipio, nec Fabio Maximo ...
sive enim vobis me, sive sexui [illegible]
[illegible] comparavit M. Tullii egistari
in Doc Marcello, quod in tuo, tibi et litteris
factum sum; si quicquam insolitum respexit.
Sustinui omnia et libenti; sed stilum pudet,
manu elatâ, oculo stabili a [illegible] dimittere,
sicut meus M mos: quem ut Ei civilis
solitudo servet, scribit sic exponere, quo
minus timeas ad [illegible] [illegible]
clades, quâ instar inauspicati [illegible]
impetus in [illegible] respondeas me, sed,
[illegible] salutarium et [illegible] factorum
dum. Calesiano favore, si cogas
boves, et stateras quam gratis animi
[illegible] ad te [illegible]. [illegible]
cum [illegible] tantillas quando [illegible] mea
datis dari [illegible] potuerit, [illegible]
[illegible] patere me propitiatore
adire, sermone quale [illegible], mihi
et inviso. Accedit [illegible] ad
[illegible] carmelus
[illegible] quid ex [illegible]
[illegible] abi
[illegible] Attici
[illegible] in prudentia exterorum,
[illegible]. ne recuperare quidem